24/02/2019

Ιερά Αγρυπνία στην Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Το Σάββατο 23 Φεβρουαρίου το βράδυ στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτη Βεροίας τελέστηκε Ιερά Αγρυπνία επί τη εορτή της Α’ και Β’ ευρέσεως της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου και του εν Αγίοις Πατρός ημών Πορφυρίου Επισκόπου Γάζης του Θεσσαλονικέως, κατά την οποία άγει τα ονομαστήρια του ο Καθηγούμενος της Ιερά Μονής Αρχιμανδρίτης Πορφύριος Μπατσαράς.

Της Ιεράς Αγρυπνίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Οὐκέτι εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου».

«Οὐκ εἰμί ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τόν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος».

Κυριακή δευτέρα τοῦ Τριωδίου, Κυριακή τοῦ Ἀσώτου. Καί ἡ Κυ-ρια-κή αὐτή συμπίπτει φέτος μέ τήν ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μνημονεύει τῆς πρώτης καί δευτέρας εὑρέσεως τῆς κε-φα-λῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάν-νου, καί τιμᾶ τόν Πρόδρομο τοῦ Κυρίου μας, τόν προστάτη καί ἔφο--ρο τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Σκήτης.

Ἡ ἡμερολογιακή σύμπτωση τῆς ἑορ-τῆς τοῦ Προδρόμου μέ τήν Κυ-ριακή τοῦ Ἀσώτου μᾶς δίδει μία ἐξαιρετική εὐκαιρία. Μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά δοῦμε τίς δύο αὐ-τές προσωπικότητες πού προβάλ-λει ἡ Ἐκκλησία μας καί νά τίς ἀντι-πα-ραβάλλουμε. Νά ἀκούσου-με τή φω-νή τους καί νά διδαχθοῦ-με ἀπό τήν ἐξομολόγησή τους.

Ὁ ἕνας, ὁ Ἄσωτος, ἀπαιτεῖ τό με-ρί-διο τῆς πατρικῆς περιουσίας καί ἐγκαταλείπει τήν πατρική οἰκία, γιά νά διασκεδάσει τή ζωή του σέ χώρα μακρινή, στή χώρα τῆς ἁ-μαρ-τίας, πού ἀποξενώνει τόν ἄν-θρωπο ἀπό τόν Θεό. Δοκιμάζει τά πάντα, γεύεται τά πάντα, ἀπολαμ-βάνει τά πάντα, ἀλλά στερεῖται τήν ἀγάπη τοῦ πατέρα του καί ὅσα αὐτή τοῦ προσφέρει. Καί ἡ στέ-ρη-ση αὐτή, πού τόν ὁδηγεῖ καί στή στέρηση ἀκόμη τῶν βασικῶν στοι-χείων γιά τήν ἐπιβίωσή του, τόν ὁδηγεῖ συγχρόνως στή συναί-σθη-ση τῶν λαθῶν του καί στή με-τά-νοια.

Ὁ ἄλλος, ὁ τίμιος Πρόδρομος, ἐγ-καταλείπει καί αὐτός τήν πατρική οἰκία, ἀλλά ὄχι γιά νά σκορπίσει τόν νοῦ καί τή ψυχή του σέ ἁμαρ-τωλές διασκεδάσεις καί συνανα-στρο-φές, ὄχι γιά νά σπαταλήσει τόν πλοῦτο τῶν χαρισμάτων του καί νά ἐκδαπανήσει μάταια τόν χρό-νο του, ἀλλά γιά νά διέλθει τή ζωή του μέ νηστεία, μέ ἄσκηση, μέ προσευχή, ὥστε νά προοδεύσει στήν ταπείνωση, στήν κάθαρση, στήν ἁγιότητα. Στερεῖται τά βασι-κά στοιχεῖα τῆς ζωῆς πού διαθέτει κάθε ἄνθρωπος, τήν τροφή, τά ἐν-δύματα, τήν ἄνετη διαβίωση, ὄχι γιατί ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν ἀγά-πη τοῦ πατέρα, ὅπως ὁ ἄσωτος υἱός, ἀλλά γιατί ἐπέλεξε ἑκούσια νά τά στερηθεῖ γιά νά ζήσει πιό κο-ντά σέ Ἐκεῖνον, πού θυσίασε τά πάντα γιά μᾶς καί «ἐκένωσεν ἑαυ-τόν μορφήν δούλου λαβών».

Ὁ τίμιος Πρόδρομος καί ὁ ἄσω-τος υἱός τῆς σημερινῆς εὐαγγε-λι-κῆς παραβολῆς ξεκινοῦν ἀπό τήν ἴδια ἀφετηρία ἀλλά διανύουν μία ἐντελῶς διαφορετική διαδρομή, στό τέλος τῆς ὁποίας ὁμολογοῦν καί οἱ δύο τήν ἀναξιότητά τους.

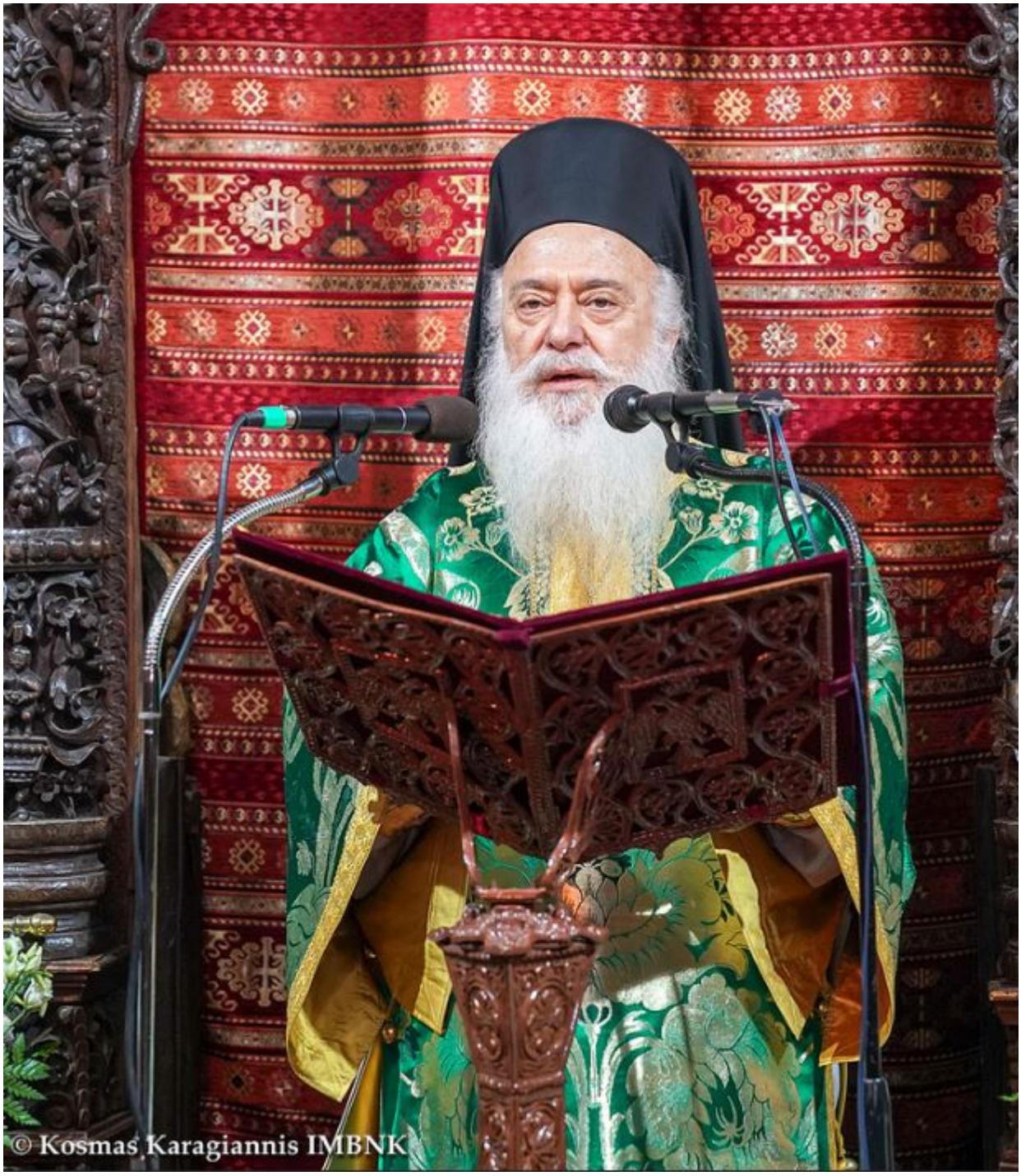

Ὁ Πρόδρομος ἔχει ἀπόλυτη συ-ναί-σθηση τῆς ἀδυναμίας τῆς ἀν-θρω-πίνης φύσεως, ἡ ὁποία σέ ὅποια μέτρα ἁγιότητος καί ἄν ἔχει φθάσει, διακρίνει τή διαφορά με-τα-ξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Γι᾽ αὐτό καί ἐξομολογεῖται: «Οὐκ εἰμί ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τόν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος». Δέν εἶμαι ἄξιος νά λύ-σω οὔτε τά κορδόνια τῶν ὑπο-δη-μάτων του.

Ὁ ἄσωτος υἱός φθάνει στή συ-ναί-σθηση τῆς ἀναξιότητός του, ἀφοῦ ἔχει κυλισθεῖ προηγουμένως στόν βοῦρκο τῆς ἁμαρτίας. Γι᾽ αὐτό ζη-τᾶ τή συγχώρηση τοῦ πατέρα του ὁμολογώντας, «οὐκέτι εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου». Δέν εἶμαι ἄξι-ος

νά ὀνομασθῶ υἱός σου.

Ὁ ἕνας, ὁ τίμιος Πρόδρομος, γί-νε---ται κήρυκας τῆς μετανοίας, ὁ ἄλ--λος, ὁ ἄσωτος υἱός, παράδειγμα ἀληθοῦς μετανοίας, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι γιά νά μιμηθοῦμε τό παράδειγμά του, θά πρέπει νά ἀκο-λουθήσουμε καί τή διαδρομή του διά τῆς ἁμαρτίας.

Καί καθώς ἡ Ἐκκλησία μας προ-βάλλει σήμερα τίς δύο αὐτές μορ-φές, λίγες ἡμέρες πρίν νά εἰσέλ-θου-με στήν κατ᾽ ἐξο-χήν περίοδο τῆς μετανοίας, στήν Ἁγία καί Με-γάλη Τεσσαρα-κο-στή, μᾶς ὑπενθυ-μίζει τήν ἀνάγκη νά συναισθαν-θοῦ-με τήν ἀναξιότητά μας ἐνώ-πιον τοῦ Θεοῦ, χωρίς νά δικαιώ-νου-με τόν ἑαυτό μας, σάν τόν πρεσ-βύτερο υἱό τῆς παραβο-λῆς.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, νά ἀκολου-θή--σουμε τήν ὁδό πού μᾶς συστή-νει ὁ τίμιος Πρόδρομος μέ τήν ἀσκητική βιοτή του, γιατί εἶναι ἡ πιό ἀσφα-λής γιά νά φθάσουμε στή συναί-σθηση τῆς ἀναξιότητός μας ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ πιό ἀ-σφα---λής, γιατί μᾶς ὁδηγεῖ στόν Θεό διά τῆς ταπεινώσεως καί μᾶς προ-φυ-λάτ-τει ἀπό τίς ἐπικίνδυνες καί ὀλισθηρές ἀτραπούς τῆς ἁμαρ-τίας. Εἶναι ἡ πιό ἀσφαλής, διότι δι᾽ αὐ-τῆς ὁ ἄν-θρω-πος προσεγγίζει τόν Θεό, χω-ρίς νά στερηθεῖ προηγου-μέ-νως τήν ἀγάπη του, χωρίς νά δοκιμα-σθεῖ καί νά ὑποφέρει ἀπό τήν ἔλ-λειψη τῆς παρουσίας του καί τῆς θείας του χάριτος.

Ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγ-μα τῆς ταπεινώσεως τοῦ τιμίου Προ--δρόμου, διότι ὁ Θεός «ταπει-νοῖς δίδωσι χάριν», καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς σκέπει καί μᾶς προ-στα-τεύει ἀπό τίς παγίδες τοῦ πο-νη-ροῦ ἀλλά καί μᾶς ἀνυψώνει καί μᾶς κα-θιστᾶ υἱούς του ἀγαπητούς καί κλη-ρονόμους τῆς αἰωνίου του βασιλείας.

Καί αὐτῆς εὔχομαι νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε μέτοχοι διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου, προ-δρό-μου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὑπό τή σκέπη τοῦ ὁποίου ἀγρυ-πνή-σαμε ἀπόψε.